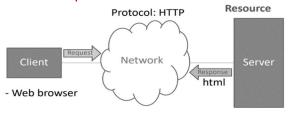
Web Concept

- Web Server Software

Hypertext Transfer Protocol

Request - Reply protocol (RR)

HTTP Resources are identify by URI (or URL)

2 types of message

- Request message

Request	General	Response	Blank	Message
Line	header	header	line	body

- Response message

Status	General	Response	Blank	Message
line	header	header	line	body

Example of HTTP Exchange

Request message:

GET /index.html HTTP/1.1 Request line
Host: www.example.com header line

[Blank Line]

Response message:

HTTP/1.1 200 OK

Date: Fri, 31 Dec 1999 23:59:59 GMT

Content-Type: text/html

Content-Length: 1354

Status line

Header lines

Header lines

[Blank Line] html>

.. Body

HTTP Protocol

2 common methods

- Get
- Post

HTTP GET Method

URL: http://www.kmitl.ac.th/page.html

- Requesting resource

Method Resource Protocol Version

HTTP POST Method

<form action="kmitl/inputtest.php" method="post">
Username: <input type="text" name="uname" value=""</pre>

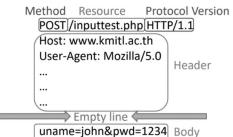
size="20" maxlength="20">

Password: <input type="password" name="pwd"

value="" size="20" maxlength="20>

<input type="submit" value="Submit">

</form>

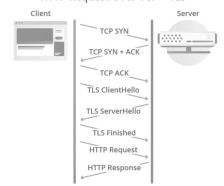

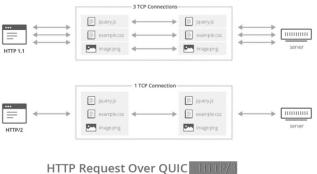
Get VS Post

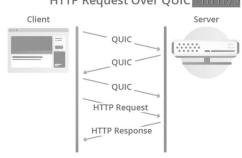
	Get	Post
Data length to be sent	~4000	unlimited
Can send a chunk of data	No	Yes
Location of data in message	URL	Body
Can access CGI without using	Yes	No
Form		
Can retrieve file or other resource	Yes	No

How does it work?

HTTP Request Over TCP + TLS

WWW hoorly

WWW ย่อมาจาก Wold Wide Web คือ เครือข่ายที่ เชื่อมต่อกันทั่วโลก เรามักเรียกย่อๆกันว่า เว็บ คือรูปแบบหนึ่งของ ระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข่าวสาร ใช้ในการค้นหาข้อมูล ข่าวสารบน Internet จากแหล่งข้อมูลหนึ่ง ไปยังแหล่ง ข้อมูลที่อยู่ ห่างไกล ให้มีความง่ายต่อการใช้งานมากที่ สุด WWW จะ แสดงผลอยู่ในรูปแบบของเอกสารที่เรียกว่า ไฮเปอร์เท็กซ์ (Hyper Text) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลชนิดหนึ่งที่ทำหน้าที่รวบรวมข่าวสารข้อมูล ที่อยู่กระจัดกระจายในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกให้สามารถนำมาใช้งานได้ เสมือนอยู่ในที่เดียวกัน โดยใช้เว็บเบราเซอร์

การรวมกลุ่มคอมพิวเตอร์อย่างกว้างขวางของ WWW ทำ ให้เว็บกลายเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ เป็นบริการข้อมูลแบบ มัลติมีเดีย บนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมสูงสุดใน ปัจจุบัน จุดเด่น ได้แก่ความง่ายดายต่อการใช้งาน ที่เชื่อมโยงจากข้อมูลชุด หนึ่งไปยังข้อมูลอีกชุดหนึ่งได้ ซึ่งอาจอยู่ในศูนย์บริการข้อมูล เดียวกันหรือต่างศูนย์กัน จึงเป็นเสมือนเครือข่ายที่โยงใยข้อมูลทั่ว โลกเข้าหากัน เมื่อใช้งานศูนย์บริการแห่งหนึ่งแล้วผู้ใช้สามารถ เชื่อมต่อ เพื่อค้นข้อมูลที่ศูนย์ชื่นๆได้ข้อมูลใน WWW มีทั้ง ข้อความปกติ หรือแบบมัลติมีเดีย ที่ประกอบด้วยเสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว WWW ยังได้ผนวกบริการอินเทอร์เน็ตอื่นไว้ ภายใน

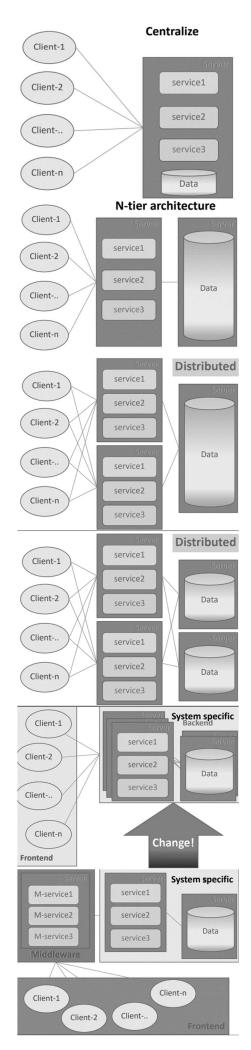
Webpage

เอกสารใน WWW มีชื่อเรียกว่า เว็บเพ็จ ถูกสร้างขึ้นจาก ภาษาคอมพิวเตอร์ ที่เรียกว่า HTML ภาษา HTML จะกำหนด รูปแบบและหน้าตาของเว็บเพจที่ปรากฎบนหน้าจอและส่วนที่ เชื่อมต่อกับเว็บเพจอื่น

Link

เว็บเพจแต่ละหน้าใน WWW มีการเชื่อมต่อถึงกันทำให้ สามารถเรียกดูเว็บเพจหนึ่งจากเว็บเพจฮ่นได้โดยในเว็บเพจจะมี จุดเชื่อมโยงที่เรียกว่า ลิงค์ ลิงค์อาจอยู่ในรูปแบบของข้อความ รูปภาพ หรือปุ่ม เมื่อเลื่อนเม้าส์ไปเหนือ ลิงค์ มันจะเปลี่ยนเป็นรูป มือสีขาว ลิงค์เป็นคุณสมบัติที่ทำให้เว็บเพจมีความแตกต่างจาก เอกสารทั่วไป เพราะผู้อ่านสามารถโต้ตอบกับข้อมูลได้โดยการ คลิกเม้าส์ เพื่อเปิดดูข้อมูลในส่วนที่ต้องการได้

โดย World Wide Web เป็นระบบเปิด ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ทำให้ผู้คนที่สร้างเว็บไซต์สามารถทำงานบนเวิลด์ไวล์เว็บได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเข้าอินเตอร์เน็ตแต่ละครั้งต้องพิมพ์ URL ผ่านBrowser หลังจากนั้นบราวเซอร์จะขอใช้บริการของ WWW เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการผู้ใช้งานอินเตอร์เน็ตก็สามารถที่จะเห็นข้อมูลต่างๆผ่านหน้าจอคอมเป็นตัวอักษรและที่มนุษย์เข้าใจได้โดยผู้ใช้งานสามารถโต้ตอบสื่อสารกับทาง WWW ได้ด้วยเช่นกัน การโต้ตอบเราจะทำผ่านเว็บบราวเซอร์เช่นเดียวกัน

HTML (HyperText Markup Language)

เป็นภาษาที่ใช้สำหรับสร้างเว็บเพจ มีโครงสร้างภาษา โดยใช้ตัวกำกับ (Markup Tag) เพื่อ

ควบคุมการแสดงผลข้อมูล รูปภาพ และวัตถุอื่น ๆ ผ่านทาง Web Browser เช่น GoogleChrome , Firefox , Safari , Microsoft Edge เป็นต้น

ในแต่ละ Tag จะมีส่วนที่เรียกว่า Attribute เพื่อควบคุม การทำงานของ Tag แต่ละตัว

การสร้างไฟล์ HTML

จะต้องอาศัย Text Editor เพื่อใช้สำหรับเขียนคำสั่งต่าง ๆ ที่ต้องการแสดงผลทางจอภาพ / เว็บเบราว์เซอร์ และเก็บเป็น ไฟล์โดยมีนามสกุล .html

HTML 5.0

มาตรฐานของภาษา HTML มีการจัดโครงสร้างและการแสดงผล ของเชื้อหา

สำหรับ www มาตรฐานใหม่จะมีคุณลักษณะเด่นที่สำคัญ เช่น

- เล่นวิดีโอ
- แสดงตำแหน่งทางภูมิศาสตร์
- เก็บไฟล์ในลักษณะออฟไลน์
- แสดงกราฟิก
- การป้อนข้อมูลแบบใหม่ เช่น search, number, range, color, tel, url, email, date, month, week, time, datetime, datetime-local

DOCTYPE

การประกาศว่าเว็บเพจที่ได้สร้างขึ้นมาอ้างอิงตามมาตรฐานใด HTML 5

<!DOCTYPE html>

HTML 4.01:

<!DOCTYPE HTML PUBLIC "-//W3C//DTD
HTML 4.01 Transitional//EN" ">

XHTML 1.1:

<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.1//EN" "">

กำหนดรูปแบบ Character encoding ในหน้าเว็บ

การกำหนดรูปแบบการเข้ารหัสอักขระ(Character encoding) โดยใช้แท็ก <meta> กำหนด Attribute charset ลงไป

- <meta charset="utf-8">
- <meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=utf-8">

โครงสร้างภาษา HTML

โครงสร้าง HTMLจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วน head และ ส่วน body โดยเรียงจากแท็ก <head> และ <body> ตามลำดับ โดยทั้ง 2 แท็กจะอยู่ภายใน <html> ... </html>

ส่วน head

เป็นส่วนที่อยู่ภายใน <head> ... </head> ใช้สำหรับ อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับเว็บ เช่น ซื่อเรื่องของเว็บเพจ (Title) ซื่อ ผู้จัดทำเว็บ (Author) คีย์เวิร์ด (Keywords) เพื่อใช้สำหรับให้ ผู้ใช้ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเว็บได้

ส่วน bodu

เป็นส่วนที่อยู่ระหว่าง <body> ... </body> ใช้อธิบาย เนื้อหาหลักของเว็บ เช่น ใส่ข้อความต่างๆ รูปภาพ แบบฟอร์ม วิดีโอและยังสามารถกำหนดคุณสมบัติ พื้นฐานของเว็บได้ เช่น รูปแบบของพื้นหลัง สีของตัวอักษร

HTML Element

- ทุกคำสั่งที่อยู่ระหว่างแท็กเปิดและแท็กปิด HTML element บางอย่างไม่มีเนื้อหา (content) ซึ่งจะจบคำสั่ง ในแท็กเปิดเลย
- โดยส่วนใหญ่ HTML element มักจะมี attribute
 ประกอบอยู่ในแท็กด้วย

Tag เปิด	Element Content	Tag ปิด
<h1></h1>	หัวข้อเรื่อง	
	เข้าสู่เว็บไซต์	

Comment

ส่วนที่ใช้ในการการอธิบายโค้ด ซึ่งจะช่วยให้สามารถ เข้าใจและสามารถแก้ไขโค้ดได้ในภายหลังได้

รูปแบบ <!-- ข้อความอธิบายโค้ด -->

การกำหนดหัวเรื่อง (Heading)

จะใช้ Tag <h1> จนถึง <h6> โดย <h1> จะเป็นการ กำหนดหัวเรื่องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดส่วน <h6> เป็นกำหนดหัวเรื่อง ที่มีขนาดเล็กสุด

แสดงข้อมูลเป็น Paragraphs

จุดเริ่มต้นของ Paragraphs จะเริ่มที่บรรทัดใหม่ และ ประโยคที่ไม่ได้อยู่ใน Paragraphs เดียวกัน แต่อยู่ในตำแหน่งที่ ต่อจาก Paragraphs ก็จะถูกจัดให้ขึ้นบรรทัดใหม่ทันที

แท็กสำหรับขึ้นบรรทัดใหม่

 เพื่อให้เนื้อหาดูเป็นระเบียบและอ่านได้ง่ายขึ้น

แท็กสำหรับสร้างเส้นคั่นในแนวนอน

<hr> สร้างเส้นคันให้กับเนื้อหา

แท็กรูปภาพ (HTML Images)

ใส่ link ให้กับรูปภาพ

การแสดงรายการ (Lists)

ใช้แสดงข้อมูลในรูปแบบของรายการมี 2 รูปแบบ

- รายการแบบใช้ตัวเลข (Order List : OI)
- รายการแบบใช้สัญลักษณ์ (Unorder List : UI)

หัวข้อย่อยรายการที่ 1

หัวข้อย่อยรายการที่ 2

</0|>

A. "A" - ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ เช่น A, B, C

- a) "a" อักษรพิมพ์เล็ก เช่น a, b, c
- I. "I" เลขแบบโรมัน เช่น I, II, III

หัวข้อย่อยรายการที่ 1<หัวข้อย่อยรายการที่ 2

- disc จุดสีดำ
- o circle จุดวงกลมโปร่ง
- square สี่เหลี่ยมทิบดำ (ตัวเล็กทั้งหมด)

การสร้างตาราง (Table)

ใช้กำหนดสำหรับสร้างตาราง

<thead></thead> ใช้กำหนดกลุ่มเนื้อหาส่วนหัวตาราง

ใช้กำหนดกลุ่มเนื้อหาตาราง

<tfoot></tfoot> ใช้กำหนดกลุ่มส่วนใต้ตาราง

ใช้กำหนดแถวในตาราง

กำหนดคอลัมน์

กำหนดคอลัมน์ที่แสดงผลในส่วนหัวของตาราง

Attribute ของตาราง

- border="ความหนา" กำหนดเส้นขอบและความหนาของ เส้นขอบตาราง ค่าเริ่มต้น = 0
- width="%" กำหนดความกว้างหน่วยเป็น %
- bgcolor="สี" กำหนดสีพื้นหลังในตาราง
- กำหนดสีทั้งแถวและคอลัมน์
- สีของแถว
- สีของคอลัมน์

Attribute ของตาราง

- colspan="x" รวมคอลัมน์ ค่า x คือจำนวนคอลัมน์ที่ ต้องการรวมเข้าด้วยกัน (ช่อง >)
- rowspan="x" รวมแถว ค่า x คือจำนวนแถวที่ต้องการ รวมเข้าด้วยกัน
- align="left, center, right" จัดตำแหน่งของภาพ หรือ อักษรภายในช่องตาราง ค่าปกติคือ left
- Cellpadding แสดงข้อมูลภายในตาราง หากมีค่ามากก็ จะมีพื้นที่การแสดงผลเป็นที่ว่างมากขึ้น โดยมีค่าเริ่มต้น เป็น 0 (หน่วย Pixel)
- Cellspacing กำหนดขนาดเส้นตาราง หากมีค่ามากขึ้น เส้นตารางก็ จะมีขนาดมากตามไปด้วย โดยมีค่าเริ่มต้น เป็น 0 (หน่วย Pixel)

การจัดกลุ่มด้วย div , span

 ใช้จัดกลุ่มข้อความหรือแท็กต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อกำหนด สี รูปแบบตัวอักษร หรือ style ให้กับข้อความและแท็กภายใต้ ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน

<div></div> ใช้จัดกลุ่มข้อความหรือแท็กต่าง ๆ เข้า เป็นกลุ่มเดียวกันลักษณะคล้ายๆกับ แต่แตกต่างกัน ตรงที่แท็ก div จะมีการขึ้นบรรทัดใหม่ก่อนเริ่มแสดงข้อความ ภายใต้แท็ก div

HTML FORM

การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชั่นจำเป็นต้องมีการสร้าง แบบฟอร์มที่ผู้ใช้งานสามารถป้อนข้อมูลต่างๆได้ เพื่อนำข้อมูลที่ ป้อนนั้นไปทำการประมวลผลอีกทีโดยการรับค่าข้อมูลจะ ดำเนินการผ่าน <form>....</form>

Tag	คำอธิบาย
<input/>	สร้างช่องรับข้อความต่างๆ
<select></select>	แสดงตัวเลือกในรูปแบบ Drop-down
<option></option>	สร้างตัวเลือก
<button></button>	สร้างปุ่ม
<label></label>	กำหนดป้ายชื่อให้ช่องรับข้อมูล
<textarea></td><td>สร้างช่องรับข้อความแบบหลายบรรทัด</td></tr></tbody></table></textarea>	

Block vs Inline

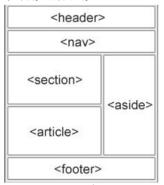
- Block คือ ความยาวเต็มบรรทัด
- Inline คือ ความกว้างเท่ากับข้อความที่แสดง

Class & ID

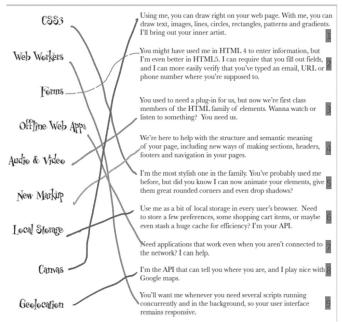
- Class การประกาศค่า Attribute "class" ในแท็กที่ ต้องการ
- ID เป็นการกำหนดรหัสเฉพาะของแท็กด้วยการประกาศ ค่า Attribute "id" ในแท็กที่ต้องการ เพื่อนำไปแสดงผล เหมือนกับ Class แต่ค่า id จะไม่สามารถท้ำกันได้

Semantic Tag

การใช้ Semantic tag ถูกนำมาใช้แทน div หลายๆ ชั้นในหน้าเว็บจะส่งผลทำให้โครงสร้าง html มีความหมายตรงตัว ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

<header> คือ ส่วนหัวของเว็บ
<nav> คือ เมนูของเว็บ หรือ ลิงค์ไปเว็บอื่นๆ
<article> คือ ส่วนที่แสดงเนื้อหาของเว็บ
<section> คือ กลุ่มหัวข้อย่อย
<aside> คือ เนื้อหาอื่นๆที่แยกจากเนื้อหาหลัก
<footer> คือ ส่วนท้ายของหน้าเว็บ

CSS (Cascading Style Sheet)

CSS (Cascading Style Sheets) เป็นเทคโนโลยีที่ นำมาใช้จัดรูปแบบและควบคุมการแสดงผลของเว็บ เช่น การ กำหนดขนาด สี แบบอักษร เส้นขอบ พื้นหลัง และตำแหน่งของ ข้อความ รูปภาพ เป็นต้น

โครงสร้างของ CSS

มีส่วนประกอบอยู่ 2 ส่วน คือ Selector และ Declaration

- Selector คือแท็ก HTML, ID และ Class ที่ ต้องการ กำหนด
- Declaration ใช้สำหรับกำหนดค่าให้กับ Selector

Selector{	แท็กอ้างอิง{
Declaration	คุณสมบัติ
}	}

Selector คือแท็ก HTML, ID และ Class ที่ต้องการกำหนด คุณสมบัติ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ

- Element Selector คือ การกำหนด style ให้แท็ก HTML โดยตรง
- Class Selector คือ การกำหนด style โดยใช้พื่อ Class เป็น Selector โดยใช้ เครื่องหมายจุด (.) สามารถมีค่าซ้ำกันได้
- ID Selector คือ การกำหนด style โดยระบุชื่อ ID เป็น รหัสเฉพาะของแท็กหลังเครื่องหมาย # โดย ID ไม่ สามารถกำหนดค่าซ้ำกันได

Declaration ใช้กำหนดค่าให้กับ selector ซึ่งมีส่วนประกอบ อยู่ด้วยกัน 2 ส่วน คือ

- Property หรือ Attribute คือคุณสมบัติที่ ต้องการ กำหนดให้กับ Selector
- Value คือ ค่าที่กำหนดให้กับ Property หรือ Attribute การกำหนดส่วนของ property กับ value จะแยกด้วยเครื่องหมาย colon (:) ถ้ามีมากกว่า 1 property จะต้องแยกด้วยเครื่องหมาย semi-colon (;) โดยมีรูปแบบดังนี้

selector { property : value; property : value ...}

รูปแบบการประกาศใช้ CSS

แบบ Internal

- Inline เป็นการแทรก attribute style ลงในแท็ก HTML
- Embeded การกำหนดรูปแบบ style sheet ภายใน ไฟล์เดียวกันกับ

ไฟล์เว็บโดยการเขียนภายใต้ <style> ... </style>

แบบ External

จะกำหนดไฟล์ style sheet แยกเป็นอีกไฟล์ โดยมี นามสกุล .css แล้วค่อยเชื่อมเข้ามาใช้ภายในเว็บเพจ เหมาสำหรับ การกำหนดให้หลายๆเว็บเพจใช้รูปแบบ style เดียวกันผ่านการ เขียน style แค่ครั้งเดียว

<link rel="stylesheet"href="style.css">

แบบ Inline

ใช้กำหนด style ให้กับอิลิเมนต์ของ HTML เพียงอัน เดียวเป็นการเฉพาะ TEXT.

การเขียน Comment

/* ข้อความอธิบายโค้ด */

หน่วย (Unit) ใน CSS (Absolute) แบบตายตัว

рх	pixel (พิกเซล) เป็นหน่วยที่นิยมใช้มากที่สุด โดยที่ 1px = 0.75pt
	สัมพันธ์กับรายละเอียดหน้าจอ
pt	point โดยที่ 1 pt = 1/72 inchs ใช้ในงานสิ่งพิมพ์
cm	เชนติเมตร
mm	มิลลิเมตร
in	inches $(1 \text{ in} = 96 \text{px} = 2.54 \text{cm})$
рс	picas (1pc = 12pt)

หน่วย (Unit) ใน CSS (Relative) แบบอัตราส่วน

1 400 (Other the Coo (Demine) and page 1814
%	เป็นการกำหนดขนาดเป็นเปอร์เซ็นต์ มักใช้กับความกว้างหรือสูง
em	อ้างอิงขนาดกับ element parent ที่ใกล้ที่สุด ใช้ในการกำหนดขนาด
	จำนวนเท่า ของขนาดปัจจุบันเช่น หากขนาดที่ใช้ตอนนี้คือ 10px
	- ถ้ำกำหนดขนาดเป็น 2em จะหมายถึง 2 เท่าของขนาด
	ปัจจุบัน คือ 20px
	- ถ้ากำหนดขนาดเป็น 1.4em จะหมายถึง 1.4 เท่าของ
	ขนาดปัจจุบัน คือ 14px
	- ถ้ากำหนดเป็นขนาดเดิมก็กำหนดเป็น 1em = 10px
rem	กำหนดขนาดโดยอ้างอิงกับ root element ปกติ font-size จะอยู่ที่
	16px
vw	1% หรือ 1/100 ของ viewport width
	- width ของ browser viewport เท่ากับ 750px ค่า 1vw
	= 7.5px
vh	1% หรือ 1/100 ของ viewport height
	- height ของ browser viewport เท่ากับ 900px ค่า 1vh
	= 9px
vmin,	กำหนดค่าต่ำาสุด และค่าสูงสุดของ viewport
vmax	

Universal Selector

กำหนด style sheet มีผลต่อทุกแท็กของเว็บเพจ โดยใช้ เครื่องหมาย *

การกำหนดชนิดฟอนต์ (Font)

font-family กำหนดชนิดของฟอนต์ในหน้าเว็บกำหนดได้ทั้งแบบ ฟอนต์เดียวหรือหลายฟอนต์ โดยกำหนดได้ดังนี้ คือ

ฟอนต์แบบที่ 1;

ฟอนต์แบบที่ 1, ฟอนต์แบบที่ 2, ชนิดฟอนต์; สามารถกำหนดฟอนต์ได้มากกว่า 1 ชนิดในกรณี Browserไม่ รองรับฟอนต์ชนิดแรก ก็จะนำฟอนต์ลำดับถัดไปมาใช้งานแทน การกำหนดขนาดข้อความ

font-size กำหนดขนาดข้อความหรือตัวอักษรในหน้าเว็บโดย กำหนด 2 รปแบบ คือ

- แบบค่าคงที่ : xx-small, x-small, medium, large, xlarge, xx-large
 - แบบตัวเลข : 10px 20px

การกำหนดความหนาข้อความ

font-weight กำหนดได้ 2 รูปแบบ

- แบบค่าคงที่ : lighter , bold (ตัวหนา) bolder (ตัว หนากว⊡า)
- แบบตัวเลข : 100, 200,, 800, 900

font-style กำหนดตัวเอียง โดยค่าที่กำหนดได้คือ italic, oblique (45 องศา)

การกำหนดสี (Colors)

color กำหนดได้ 4 รูปแบบ

ឹ៦តី : green , red , yellow , pink

RGB: rgb(red, green, blue), rgb(30%, 20%, 45%)

Hexadecimal: #000 #FFF HSL: (hue, saturation, lightness)

การกำหนดลักษณะข้อความ

Text-decoration กำหนดได้ทั้ง 4 แบบ

none : (ค่าว่าง) underline : (ปิดเส้นใต้)

overline : (ขีดเส้นเหนือข้อความ) line-through : (ขีดเส้นทับข้อความ)

การจัดแนวข้อความ

Text-align กำหนดได้ 4 รูปแบบ

- left, right, center (ชิดด้านซ้าย ขวา และกึ่งกลาง ตามลำดับ)
- justify (การกระจายข้อความให้ทุกบรรทัดมีความกว้าง เท่ากัน)

กำหนดความกว้างและความสูง

width ใช้กำหนดความกว้างของวัตถุที่ต้องการ

- auto คือ browser จะกำหนดให้เอง
- length คือ ความกว้างแบบหน่วยวัด เช่น px cm เป็น ต้บ
- % คือ ความกว้างแบบ % (แบบยืดหยุ่น)

height ใช้กำหนดความสูงของวัตถุที่ต้องการ

- auto คือ browser จะกำหนดให้เอง
- length คือ ความสูงแบบหน่วยวัด เช่น px cm เป็นต้น
- % คือ ความสูงแบบ % (แบบยืดหยุ่น)

ความกว้างและความสูงด้วย max, min

- width-min ใช้กำหนดความกว้างต่ำสุดของวัตถุ
- width-max ใช้กำหนดความกว้างสูงสุดของวัตถุ
- height-min ใช้กำหนดความสูงต่ำสุดของวัตถุ
- height-max ใช้กำหนดความสูงสูงสุดของวัตถุ

หน่วยที่รองรับ

- none ไม่กำหนด (default)
- length คือ กำหนดแบบหน่วยวัด เช่น px cm เป็นต้น
- % คือ กำหนดแบบ % (แบบยืดหยุ่น)

การกำหนดเส้นขอบ

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

border : <รูปแบบเส้น> <ขนาด> <ถี>

รูปแบบเส้น ประกอบด้วย solid (เส้นทีบ) dotted (แบบจุด) dashed (เส้นปะ)

ขนาด คือ ความกว้างของเส้นกำหนดเป็นตัวเลขตามหน่วย สี กำหนดรูปแบบเหมือน font เลย เช่น ชื่อสี , rgb , hex

การกำหนดรูปแบบเส้นขอบ (style)

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

border-style : <รูปแบบเส้น>

รูปแบบเส้น ประกอบด้วย solid (เส้นทีบ) dotted (แบบจุด) dashed (เส้นปะ)

border-xxx-style : <รูปแบบเล้น>
xxx คือ ทิศทางของรูปแบบเล้นขอบ

การกำหนดสีเส้นขอบ (color)

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

ลี ประกอบด้วย RGB , ชื่อลี , HEX

xxx คือ ทิศทางของรูปแบบเส้นขอบ

การกำหนดขนาดเส้นขอบ (width)

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

border-width : <ขนาด> border-xxx-width: <ขนาด>

xxx คือ ทิศทางของรูปแบบเล้นขอบ

การกำหนดขนาดเส้นขอบ (width)

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

border-width : <ขนาด>

แบบระบุคาคงที่ :

- medium ขอบปานกลาง
- thin ขอบบาง
- thick ขอบหนา
- initial ค่าเริ่มต้น
- inherit อ้างอิงตาม parent element

การกำหนดความโค้งเส้นขอบ (radius)

Border คือการกำหนดเส้นขอบ โดยมีรูปแบบดังนี้

border-radius : <ค่าความโค้ง> border-xxx-radius: <ค่าความโค้ง>

xxx คือ ทิศทางของรูปแบบเส้นขอบ

การกำหนดความโค้งเส้นขอบ

เขียน 4 รูปแบบ

border-radius: 10px 5px 15px 20px;

- top-left = 10px
- top-right = 5px
- bottom-right = 15px
- bottom-left = 20px

เขียน 3 รูปแบบ

border-radius: 10px 5px 15px;

- top-left = 10px
- top-right , bottom-left = 5px
- bottom-right = 15px

เขียน 2 รูปแบบ

border-radius: 10px 5px;

- top-left, bottom-right = 10px
- top-right , bottom-left = 5px

เขียน 1 รูปแบบ

border-radius : 10px; ทุกทิศทางมีค่า = 10px

Box Model

การกำหนดพื้นที่รอบ Element

Margin กำหนดระยะห่างจากเส้นขอบหรือพื้นที่ภายนอกของ Element เทียบกับวัตถุอื่นๆ (ช่องว่างข้างนอก)

Padding กำหนดพื้นที่ระยะห่างภายในของ Element (ช่องว่าง ข้างใน)

Border กำหนดเส้นขอบ

กำหนดได้ทั้งรูปแบบด้านบน (top) ด้านล่าง (bottom) ด้านขวา (right) และด้านซ้าย (left) ทั้ง margin และ padding เช่น margin-left, margin-right, padding-left, paddingbottom

หน่วยที่กำหนดได้ เช่น px, pt, cm อื่นๆ หรือแบบ เปอร์เซ็นต์ (%) โดยมีค่า default เป็น 0

การกำหนดพื้นที่รอบ Element

Margin กำหนดระยะห่างจากเส้นขอบหรือพื้นที่ภายนอกของ Flement

- margin: ค่าที่กำหนด;
- margin-left:ค่าที่กำหนด;
- margin-right:ค่าที่กำหนด;
- margin-top:ค่าที่กำหนด;
- margin-bottom:ค่าที่กำหนด;
- margin:auto;(ให้ browser จัดให้เอง ปกติจะกำหนด กึ่งกลาง)

เขียน 4 รูปแบบ

margin: 10px 5px 15px 20px;

- top margin = 10px
- right margin = 5px
- bottom margin = 15px
- left margin = 20px

เขียน 3 รูปแบบ

margin: 10px 5px 15px;

- top margin = 10px
- right left = 5px
- bottom margin = 15px

เขียน 2 รูปแบบ

margin: 10px 5px;

- top bottom margin = 10px
- right left = 5px

เขียน 1 รูปแบบ

margin: 10px;

ทุกทิศทางมีค่า = 10px

** ลำดับ top, right, bottom, left

Padding กำหนดฟื้นที่ระยะห่างภายในของ Element

- padding: ค่าที่กำหนด ;
- padding-left:ค่าที่กำหนด;
- padding-right:ค่าที่กำหนด;
- padding-top:ค่าที่กำหนด;
- padding-bottom:ค่าที่กำหนด;
- padding:auto;(ให้ browser จัดให้เอง ปกติจะกำหนด กึ่งกลาง)

การกำหนดสีพื้นหลัง (background)

background-color ใช้เปลี่ยนสีพื้นหลังหรือกำหนดความโปร่งใส ให้กับพื้นหลังและ Element ต่าง ๆ

background-color : < ã> I transparent

สี ประกอบด้วย RGB , ซื่อสี , HEX

การกำหนดภาพพื้นหลัง (background)

background-image ใช้เปลี่ยนภาพพื้นหลัง

background-image : url(รูปภาพ)

url('image.png')

url('http://www.unsplashpng')

รูปแบบภาพพื้นหลัง (background-repeat)

background-image:url(xxx);

background-repeat : xxx;

repeat (ค่า default ทำให้ภาพเต็มพื้นที่ของอิลิเมนต์)

repeat-x (จัดเรียงเฉพาะในแนวแกน X)

repeat-y (จัดเรียงเฉพาะในแนวแกน Y)

no-repeat (ไม่จัดเรียงแนวแกน x,y แสดงภาพพื้นหลังภาพ เดียว)

กำหนดคุณสมบัติพื้นหลัง

โดยทั่วไปภาพพื้นหลังจะถูกเลื่อนตามการ scroll ของเว็บเบรา เซอร์ ถ้าต้องการตรึงภาพพื้นหลังให้อยู่กับที่สามารถทำได้โดย การใช้ background-attachment

- scroll (คือการเลื่อนพื้นหลังตาม scrollbar)
- fixed (คือการตรึงพื้นหลังไว้กับที่)

กำหนดตำแหน่งพื้นหลัง

สามารถกำหนดได้ว่าจะเริ่มต้นวางพื้นหลังที่ตำแหน่งใด โดยใช้ background-position เช่น

background-position : center right ; (กลาง ขวา)

- left top หรือ left center หรือ left bottom
- right top หรือ right center หรือ right bottom
- center top หรือ center center หรือ center bottom

กำหนดขนาดภาพ (Background-size)

background-size : กำหนดค่า

- auto ค□าปกติภาพเท□าเดิม
- px หรือ %
- cover ขยายภาพทั้งความกว□างความบู๊งเต็มจอในอัตรา ÿ⊔วนเท⊔ากัน
- contain ขยายภาพทั้งความกว⊡างความซูงชนขอบ Browser

กำหนดพื้นหลังแบบหลายคุณสมบัติพร้อมกัน

สามารถกำหนดโดยใช้ property ชื่อว่า background

background: white url(images/logo.jpg) no-repeat fixed center center;

กำหนดตำแหน่งด้วย float

float กำหนดให้อิลิเมนต์สามารถลอยอยู่ด้านใดด้านหนึ่ง โดยค่าที่กำหนดได้ คือ

- left, right (ให้ลอยอยู่ทางด้านซ้ายและขวาตามลำดับ)
- inherit ลอยตาม parent element
- none ไม่ให้มีการลอย (default)
- clear ไม่อนุญาตให้มีการลอยของอิลิเมนต์โดยค่าที่ กำหนดได้คือ
- left, right (ไม่อนุญาตให้มีลอยทางด้านซ้ายและขวา ตามลำดับ)
- both (ไม่อนุญาตให้มีการลอยทั้งสองด้าน)

กำหนด style ให้กับ Link

- a : link กำหนด style ให้กับ link ที่ยังไม่ถูกคลิก
- a : hover กำหนด style ให้กับ link เมื่อนำเมาส์ไปวาง
- a : visited กำหนด style ให้กับ link ที่ถูกคลิกแล้ว
- a : active กำหนด style ให้กับ link ขณะที่ถูกคลิก

Display Inline, Block, Inline-Block

display คือการจัดรูปแบบการแสดงผลข้อมูล layout

- none ไม่มีการแสดงผล
- block แสดงผลแบบ block โดยการขึ้นบรรทัดใหม่ก่อน (เรียงในแนวตั้ง)
- inline แสดงผลแบบ inline โดยไม่มีการขึ้นบรรทัดใหม่ (เรียงในแนวนอน)
- inline-block แสดงผลแบบแนวนอนและขยายฟื้นที่ด้าน ใน

Visibility

visibility คือ การแสดงหรือซ่อนวัตถุโดยไม่กระทบ layout

- hidden ช่อนวัตถุ
- visible แสดงวัตถุ

การจัดตำแหน่งด้วย Position

position ใช้ในการจัดตำแหน่งของวัตถุ

- static จัดวางแบบปกติเป็นค่า default
- relative ใช้ในการจัดวางและกำหนดตำแหน่งวัตถุโดย การนับจากจุดที่วัตถุนั้นๆอยู่
- absolute ใช้ในการจัดวางวัตถุ ให้ไปอยู่ตำแหน่งใดก็ได้ แต่ต้องกำหนดตำแหน่งจากขอบของ elememt ที่บรรจุ วัตถุนั้นๆอีกที (ถ้าไม่มีอะไรครอบก็ถือว่า body เป็น elememt ที่ครอบวัตถุที่ระบุ absolute)
- fixed ใช้ในการจัดวางวัตถุให้อยู่ตำแหน่งเดิม
- sticky ให้วักตุติดขอบเมื่อเลื่อนไปถึง

ลำดับความสำคัญของ Style

- เรียงลำดับความสำคัญจากล่างขึ้นบน
- !important กำหนดให้มีความสำคัญที่สุด

จำกัดการแสดงผลข้อมูลด้วย Overflow

overflow

- visible แสดงข้อมูลทั้งหมด
- hidden ช่อนข้อมูลที่เกิน
- scroll ให้มี scroll bar แสดงผลเมื่อมีข้อมูลเกิน
- overflow:scrolll
- overflow-x : scroll
- overflow-y : scroll
- auto ให้มี scroll bar แสดงผลออกมาอัตโนมัติ

กำหนดเงาให้วัตถุด้วย Box-shadow

box-shadow: x y blur spread color

- x คือ เงาแกน x (+ ขวา, ซ้ำย)
- y คือ เงาแกน y (+ ล่าง, บน)
- blur คือ ขนาดความมัวของเงา
- spread คือ ขนาดของเงา
- color คือ สีของเงา (color name,rgb,...)

กำหนดค่าความทีบ (Opacity)

opacity: value

- ค่าอยู่ระหว่าง 0.0 1.0
- ยิ่งค่าน้อย ยิ่งจาง
- ยิ่งค่ามาก ยิ่งทีบ

Responsive Web Design

การออกแบบเว็บที่ ตอบสนองและแสดงผลได้ดีบน อุปกรณ์ต่างๆหรือขนาดหน้าจอที่หลากหลาย เช่น จอคอมพิวเตอร์ หรือ สมาร์ทโฟน เป็นต้น

Responsive Web Design (Media Query)

Media Query คือ รูปแบบการเขียน Style ให้แสดงผลตามขนาด หน้าจอที่แตกต่างกัน

```
@media ขนาดอุปกรณ์ {
.....style.....
}
@media screen , printer {
.....style.....
}
```

ความกว้างของขนาดอุปกรณ์

- 320px-480px: Mobile devices
- 481px-768px: iPads, Tablets
- 769px—1024px: Laptops
- 1025px—1200px: Desktops
- 1201px เป็นต้นไป TV , Widescreen

Viewport Units

ในอดีตเว็บถูกพัฒนาให้ทำงานบนจอคอมพิวเตอร์อย่าง เดียว ถ้านำมาทำงานบน Smart Phone, Tablet ในปัจจุบัน อาจจะไม่สามารถแสดงผลได้ตามที่ต้องการเช่น ถ้าต้องการดู เนื้อหาในหน้าเว็บต้องทำการ zoom และ scroll หน้าจอเท่านั้น

ในปัจจุบันจึงได้มีการพัฒนาและเพิ่ม meta tag ซื่อว่า viewport เข้ามาในหน้าเว็บเพื่อบอกว่าให้เว็บแสดงผลบน Smart Phone , Tablet ได้ผ่านการอ้างอิงพื้นที่หรือ สัดส่วนของ Web Browser ที่อยู่ในอุปกรณ์นั้นๆ ในการแสดงผล หน้าเว็บให้เหมาะสมกับอุปกรณ์ดังกล่าว

องค์ประกอบของ Viewport

- Vw แนวนอน(ความกว้าง)
- Vh แนวตั้ง(ความสูง)

Viewport Units

- vw บอกสัดส่วนความกว้างของ viewport (%) เช่น เรามี จอกว้าง 100px ต้องการแสดงผล 10% ของความกว้าง ทั้งหมด จะมีค่า 10vw หรือพื้นที่ 10pxหรือ 10/100 เป็น ต้น ถ้าอยากกำหนดความกว้างของ viewport มีค่า เท่ากับความกว้างของ browser จะมีค่าเท่ากับ 100vw
- vh บอกสัดส่วนความสูงของ viewport (%)
- vmin ค่า % ต่ำสุดของ viewport
- vmax ค่า % สูงสุดของ viewport

รู้จักกับ Flexbox

Flexbox คือเครื่องมือใน CSS ที่ช่วยให้การจัดการ element ต่างๆในหน้าเว็บ มีความง่ายและยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปการจัดตำแหน่ง element ต่างๆต้องใช้ layout mode คือ block, inline, position และอื่นๆ

การพัฒนาเว็บในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นทำให้ แบบเดิมไม่ตอบโจทย์เท่าที่ควร จึงได้มีการพัฒนา flexbox ขึ้นมา เพื่อจัดใช้ในการจัดการ element ให้มีความยืดหยุ่นสูง โดยมี คุณสมบัติดังนี้

- จัดเรียงตำแหน่งของ element ได้ง่ายขึ้น เรียงจากบนลง ล่าง ซ้ายไปขวา อื่นๆ
- กำหนดขนาดให้พอดีกับพื้นที่ว่างแบบอัตโนมัติ (Sizing)

องค์ประกอบของ Flexbox

Container (กล่องที่ครอบ Items)

Flexbox เบื้องต้น

.container{

display:flex;

box-sizing: border-box;

}

- flex: ให้จัดวางในรูปแบบ flex
- border-box กำหนดขนาดให้พอดีกับพื้นที่ว่างโดย คำนวณจากค่าจริงที่ผู้ใช้กำหนด (border + padding) เพื่อไม่ให้ item แสดงผลเพื้ยน (ระบุหรือไม่ระบุก็ได้)

กำหนดทิศทางด้วย flex-direction

- row (ค่าเริ่มต้น) จัดวาง items ในแนวนอนทิศทาง เดียวกับแกนหลัก
- column จัดวาง items ในแนวตั้งทิศทางเดียวกับแกน
- row-reverse จัดวาง items ในแนวนอนทิศทางตรง ข้ามกับแกนหลัก

- column-reverse จัดวาง items ในแนวตั้งทิศทางตรง ข้ามกับแกนหลัก

กำหนดขนาดด้วย flex-wrap

กรณีที่ขนาด items ใหญ่กว่าพื้นที่ container

- nowrap จัดวาง items ที่เกินพื้นที่ container ไปด้าน ขวามือ
- wrap จัดวาง items ที่เกินพื้นที่ container เรียงจากบน ลงล่าง
- wrap-reverse จัดวาง items ที่เกินฟื้นที่ container เรียงจากล่างขึ้นบน

Flex - properties (Items)

- flex-shrink : ให้ item หดตัวจำนวนเท่าใดเมื่อเทียบกับ item อื่นๆ ค่าเริ่มต้นเป็น 1
- flex-grow : ให้ item ขยายจำนวนเท่าใดเมื่อเทียบกับ item อื่นๆ ค่าเริ่มต้นเป็น 0
- flex-basis : กำหนดค่าความยืดหยุ่นเริ่มต้น
- flex:1 ทำให้ item ที่อยู่ในแถวเดียวกันมีขนาดเท่ากัน

Flex Justify (จัดวางตำแหน่ง item)

**เทียบกับแกนหลัก เช่น กำหนดแกนหลักเป็นแนวนอน

justify-content

- flex-start ชิดซ้าย container ทิศทางตามแนวนอน
- center กึ่งกลาง container ทิศทางตามแนวนอน
- flex-end ชิดขวา container ทิศทางตามแนวนอน
- space-around ระยะห่างซ้ำยขวาและขนาด item เท่ากัน
- space-between ระยะห่างซ้ายขวาและขนาด item เท่ากัน (ติดมุม)

Flex Alignment (จัดวางตำแหน่ง item)

- **เทียบกับแกนตรงข้าม เช่น กำหนดแกนหลักเป็นแนวนอน align-items (item ทุกตัว) และ align-self (Item ที่ต้องการ)
- stretch กำหนดขนาด item เท่ากับขนาด container
- flex-start ด้านบน container ทิศทางตามแนวนอน
- center กึ่งกลาง container ทิศทางตามแนวนอน
- flex-end ด้านล่าง container ทิศทางตามแนวนอน

CSS Grid Layout

Flexbox ถูกออกแบบให้จัดการ layout แบบทิศทางเดียว คือ 1 มิติเช่น เรียงลำดับ

จากบนลงล้าง ซ้ายไปขวา เป็นตอน

แต่ Grid Layout ถูก:	ออกแบบมาเพื่อจัดกา	าร layout แบบ 2 มิติ
คือ มีทั้งแบบแนวนอน	. และแนวตั้งในเวลาเ	ดียวกับ หรือมองง่ายๆ
ก็เป็นแบบตาราง		

CSS Grid Layout

การใช้งาน

display: grid;

กำหนดขนาดแถว (ความสูง) :

grid-template-rows : ความสูงของแถวที่ 1, 2, 3;

กำหนดขนาดคอลัมน์ (ความกว้าง) :

grid-template-columns : ความกว้างของคอลัมน์ที่ 1, 2, 3;

Gird Properties อื่นๆ

- กำหนดสัดส่วนฟื้นที่ด้วย span
- กำหนดสัดส่วนฟื้นที่ด้วยหน่วย fr
- กำหนดระยะห่างพื้นที่ด้วย gap
- กำหนดชื่อฟื้นที่ด้วย grid-template-area

กำหนดเงาให้ข้อความด้วย text-shadow

text-shadow: x y blur color

- x คือ เงาแกน x (+ ขวา, ซ้ำย)
- y คือ เงาแกน y (+ ล่าง, บน)
- blur คือ ขนาดความมัวของเงา
- color คือ สีของเงา (color name,rgb,...)

CSS Variable

การสร้างตัวแปรใน css เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกใน การกำหนด style ให้แต่ละ element โดยลดขึ้นตอนการทำงาน ที่ซ้ำซ้อนใน css ให้โค้ดมีความเป็นระเบียบและง่ายต่อการ จัดการมากยิ่งขึ้น

การกำหนดตัวแปรสามารถกำหนดชื่อได้เอง (custom variable) โดยขึ้นต้นด้วยเครื่องหมาย - ตามด้วยชื่อตัวแปร ซึ่ง ตัวแปรส่วนใหญ่ใน css จะนำมาเก็บค่าที่ใช้เรียกทำงานซ้ำๆ เช่น สี เงา แอนิเมชั่น เป็นต้น

จัดการ Element ด้วย Transform

- translate (x,y) กำหนดตำแหน่ง element
- scale(x,y) ขยาย element
- rotate (มุม deg) กำหนดการหมุนของ element
- skewX(มุม deg) กำหนดการเอียงของ element แกน x
- skewY (มุม deg) กำหนดการเอียงของ element แกน y

เปลี่ยนแปลง Element ด้วย Transition

transition คือการเปลี่ยนค่าใน element จากค่าหนึ่ง ไปสู่ฮีกค่าหนึ่งในช่วงเวลาที่กำหนดประกอบด้วย

- transition-properties คือ รูปแบบคุณสมบัติที่การ เปลี่ยนแปลงค่า
- transition-duration คือ ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลง ค่า
- transition-timing-fuction คือ รูปแบบพึงก์ชั่นของการ เปลี่ยนแปลงค่า (ease-in)
- transition-delay คือ ระยะเวลาที่จะเริ่มต้น เปลี่ยนแปลงค่า

transition-timing-function

CSS Animation

- animation-name คือ ชื่อ animation
- animation-duration คือ ระยะเวลาของ animation จากเริ่มต้นไปสิ้นสุด
- animation-timing-function คือ รูปแบบการเล่น animation

- animation-iteration-count คือ จำนวนการเล่น animation (infinite คือ ไม่สิ้นสุด)
- animation-direction คือ ทิศทางการเล่น (เล่นจาก frame 1 ไป frame 10 หรือ แบบย้อนกลับก็ได้)
- animation-delay คือ ระยะเวลาที่จะเริ่มต้น

JavaScript เบื้องต้น ใช้ร่วมกับ HTML5 CSS3

JavaScript คืออะไร

เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการพัฒนาเว็บร่วมกับ HTML เพื่อให้เว็บมีลักษณะแบบ ไดนามิก คือ เว็บสามารถ ตอบสนองกับผู้ใช้งานหรือแสดงเนื้อหาที่แตกต่างกันไปโดยจะ อ้างอิงตามเว็บบราวเซอร์ที่ผู้เข้าชมเว็บใช้งานอยู่

เป็นภาษาที่ทำงานฝั่งผู้ใช้ (Client Side Script)โดย เว็บเบราว์เซอร์จะทำหน้าที่ ประมวลผลคำสั่งที่ถูกเขียนขึ้นมาและ ตอบสนองต่อผู้ใช้ได้ทันที เช่น การแสดงข้อความแจ้ง เตือน (Alert) การตรวจสอบข้อมูลที่ผู้ใช้ป้อน (Validation) เป็นต้น

ความสามารถของ JavaScript

- สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแสดงผลของ HTML.CSS ได้
- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้
- ตรวจสอบ Browser ของผู้ใช้ได้
- เก็บข้อมูลผู้ใช้ได้ เช่น การใช้ Cookie , Local Storage เป็นต้น

รูปแบบการเขียน JavaScript

1.แบบ Internal คือ กำหนด JavaScript ไว้ในส่วนของ <head></head> หรือ <body></body>

<script type="text/javascript">

document.write("Hello World"); </script>

2. แบบ External คือ กำหนด JavaScript ไว้เป็นไฟล์ด้านนอก ที่มีนามสกุล .js จากนั้นก็นำเข้ามาทำงานในหน้าเว็บ หรือ HTML ไฟล์

<script src="ชื่อไฟล์.js"></script>

การแสดงข้อมูล

- document.write ("ข้อความที่ต้องการแสดง") แสดงเป็น ข้อความ ตัวเลข ตัวแปร หรือแท็ก HTML ก็ได้ในหน้า เว็บ
- alert ("ข้อความแจ้งเตือน") สำหรับแจ้งเตือนผู้ใช้ในหน้า
- Console.log("ข้อความ หรือ ตัวแปร") สำหรับ debug ค่าต่างๆ แต่จะไม่แสดงผลในหน้าเว็บ

การเขียนคำอธิบาย (Comment)

วิธีที่ 1 โดยใช้เครื่องหมาย Slash (/) ใช้ในการอธิบาย คำสั่งสั้นๆในรูปแบบบรรทัดเดียว

วิธีที่ 2 เขียนคำอธิบายไว้ในเครื่องหมาย /* ... */ ใช้ใน การอธิบายคำสั่งยาวๆหรือแบบหลายบรรทัด

ตัวแปรและชนิดข้อมูล

ตัวแปร คือ ชื่อที่ถูกนิยามขึ้นมาเพื่อใช้เก็บค่าข้อมูล สำหรับนำไปใช้งานในโปรแกรม โดยข้อมูลอาจจะประกอบด้วย ข้อความ ตัวเลข ตัวอักษรหรือผลลัพธ์จากการประมวลผล ข้อมูล

รูปแบบการตั้งชื่อ

- ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรในภาษาอังกฤษตามด้วยตัวอักษรหรือ ตัวเลข
- 2. ห้ามขึ้นต้นด้วยตัวเลขหรือสัญลักษณ์พิเศษ
- 3. ขึ้นต้นด้วย \$ (dollar sign) และ _ (underscore) ได้
- 4. มีลักษณะเป็น case sensitive คือ ตัวพิมพ์เล็กพิมพ์ใหญ่จะมีค วามหมายที่แตกต่างกัน
- 5. ไม่ซ้ำกับคำสงวน (Keyword)

ตัวแปรใน JavaScript เป็นรูปแบบ Dynamic Typing

- ตัวแปรแบบ Dynamic Typing คือชนิดตัวแปรจะเป็น อะไรก็ได้ตามค่าที่ตัวมันเก็บโดยไม่ต้องประกาศชนิด ข้อมูล
- ตัวแปรแบบ Static Typing ต้องประกาศชนิดข้อมูลใน ตอนเริ่มต้น เช่น int, double, char เพื่อบอกว่าตัวแปร นี้จะเก็บข้อมูลชนิดไหน

การนิยามตัวแปร

```
var money;
var money=100;
money=200;
var a, b, c, d;
var x = 10, y = 20, z = 30;
***ตัวแปรที่ประกาศไว้แต่ยังไม่ได้กำหนดค่า จะมีค่าเป็น
undefined โดยอัตโนมัติ
```

หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร

typeof คือ เช็คชนิดข้อมูล

null คือ ไม่มีการกำหนดค่าถูกกำหนดค่าโดยผู้เขียน undefined ไม่มีการกำหนดค่า (เป็นค่าเริ่มต้นของโปรแกรม)

การแปลงชนิดข้อมูล (Type Conversion)

แปลงจาก String เป็น Number

- x = parseInt('1.2');
- x = parseFloat('1.2');
- ใช้เครื่องหมาย (+...) เพิ่มไปข้างหน้า

แปลงจาก Number เป็น String

- ใช้เครื่องหมาย " " + ตัวแปร หรือ ค่าที่เป็นตัวเลข
- ใช้ toString() เช่น x.toString()

โครงสร้างควบคุม (Control Structure)

```
รูปแบบของฟังก์ชื่น
```

```
1.ฟังก์ชื่นที่ไม่มีการรับและส่งค่า
function ชื่อฟังก์ชั่น(){
         // คำสั่งต่างๆ
การเรียกใช้งานฟังก์ชื่น
ชื่อฟังก์ชั่น ();
2.ฟังก์ชั่นที่มีการรับค่าเข้ามาทำงาน
function ชื่อฟังก์ชื่น(parameter1,parameter2,....){
         // กลุ่มคำสั่งต่างๆ
         อาร์กิวเมนต์ คือ ตัวแปรหรือค่าที่ต้องการส่งมาให้กับ
ฟังก์ชัน (ตัวแปรส่ง)
         พารามิเตอร์ คือ ตัวแปรที่ฟังก์ชันสร้างไว้สำหรับรับค่าที่
จะส่งเข้ามาให้กับฟังก์ชัน (ตัวแปรรับ)
การเรียกใช้งานฟังก์ชื่น
ชื่อฟังก์ชั่น (argument1,argument2,....);
3.ฟังก์ชื่นที่มีส่งค่าออกมา
function ชื่อฟังก์ชั่น(){
         return ค่าที่จะส่งออกไป
4.ฟังก์ชั่นที่มีการรับค่าเข้ามาและส่งค่าออกไป
function ชื่อฟังก์ชั่น(parameter1,parameter2,....){
         retrun ค่าที่จะส่งออกไป
ฟังก์ชื่นแบบกำหนดค่าเริ่มต้น
function ชื่อฟังก์ชัน(name="Mon",parameter2,.....){
         // คำสั่งต่างๆ
```

ขอบเขตตัวแปร

- local variable ตัวแปรที่ทำงานอยู่ในฟังก์ชั่นมีขอบเขต การทำงานตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดลิ้นสุดของฟังก์ชั่น
- global variable ตัวแปรที่ ทำงานอยู่ นอกพังก์ชั่นมี ขอบเขตการทำงานตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดสิ้นสุดของ ไฟล์ที่ประกาศใช

Array Properties & Function

หาจำนวนสมาชิกและเรียงลำดับ

```
let color = ["แดง", "น.กเงิน", "เหลือง"];
let x = color.length;
let y = color.sort();
สมาชิกตัวแรกและตัวสุดท้าย
let first = color[0];
let last = color[color.length-1];
การเพิ่มสมาชิก
color.push("ลีเทา");
```

แปลง Array เป็น String

- .toString() //แปลงเป็น String
- .join(" * "); // น้ำค่าแต่ ละค่าในตัวแปร array มา รวมกันเป็นข้อความและส่งค่ากลับเป็นข้อความที่มีตัวคั่น ค่าตัวแปรแต่ละค่าตามที่กำหนด
- color.pop(); // เอาตัวสุดท้ายออก
- let x = color.pop(); //เอาตัวท้ายออกแล้วเก็บในตัว แปร x

```
เรียงลำดับใน Array
```

```
let fruits = ["ส้ม", "องุ่น"];
fruits.sort();
fruits.reverse();
```

การเข้าถึงข้อมูล

```
objectName.propertyName
objectName["propertyName"]
ยกตัวอย่าง เช่น
user.name
user["name"]
```

JavaScript Object (Method)

ความแตกต่างของ Array และ Object

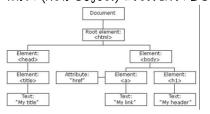
objectName.methodName();

let data = user.getUser();

- Array มี Index เป็นตัวเลข, Object กำหนดเป็นชื่อ
- Array ใช้ [] , ส่วน Object ใช้ {}

HTML DOM (Document Object Model)

เมื่อหน้ำเว็บโหลดเสร็จเรียบร้อย Web Browser มันจะ สร้าง DOM ของหน้านั้นขึ้นมา โดยมอง HTML เป็นโครงสร้าง ต้นไม้ (ก้อน Object) หรือเรียกว่า DOM

Tag ต่าง ๆ ใน HTML จะเรียกว่า Element

คุณสมบัติของ HTML DOM

- เข้าถึงและเปลี่ยนคุณสมบัติทั้งหมดของ Element ใน หน้าเว็บได้
- ควบคุมและเปลี่ยนรูปแบบ CSS ได้
- สามารถตอบสนองกับทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหน้าเว็บได้

เข้าถึง Element ผ่าน Id , Tag , Class

- document.getElementById ("ชื่อไอดี");
- document.getElementsByTagName (เชื่อแท็ก");
- document.getElementsByClassName(เชื่อคลาส");

DOM Document

- เปลี่ยนเนื้อหา HTML : element.innerHTML
- เปลี่ยนเนื้อหา Text : element.innerText
- เปลี่ยน style Element : element.style.properties = value

ดำเนินการผ่าน Method

- element.setAttribute(attribute, value)

DOM Nodes

- document.createElement(element) // สร้าง element ใหม่
- document.removeChild(element) // ลบ node ลูก
- document.appendChild(element) // น้ำ element ไปต่อใน node แม่
- document.replaceChild(new, old) แทนที่ element

DOM CSS Add & Remove Class

- element.classList.add("class"); // เพิ่ม class style
- element.classList.remove("class"); // ឯប class stule
- element.classList.toggle("class"); // สลับ class style
- element.classList.contains("class");// เปรียบเทียบ class style

DOM Event

คือ เหตุการณ์หรือการกระทำบางอย่างที่เกิดขึ้นกับอิลิ เมนต์ เช่น การคลิกเมาส์ การเคลื่อนย้ายเมาส์ การกดปุ่ม คีย์บอร์ด เป็นต้น

โดยผู้พัฒนาสามารถใช้อีเวนต์ที่เกิดขึ้นเป็นตัว กำหนดให้ตอบสนอง หรือกระทำบางอย่างได้ เช่น การคลิกแล้ว แจ้งเตือน เป็นต้น

ชื่อ Event	ความหมาย	ทำงานร่วมกับแท็ก
onfocus=" "	เมื่ออิลิเมนต์นั้นได้รับการโฟกัส	select, text, textarea
onblur=" "	เมื่ออิลิเมนต์นั้นสูญเสียการโฟกัส หรือถูกย้าย โฟกัสไปยังอิลิเมนต์อื่น	select, text, textarea
onchange=" "	เมื่อผู้ใช้เปลี่ยนแปลงค่าในฟอร์มรับข้อมูล	select, text, textarea
onselect=" "	เมื่อผู้ใช้เลือกข้อความ (ใช้เมาส์ลาก) ในช่อง ข้อความ	text, textarea
onsubmit=" "	เมื่อผู้ใช้คลิกปุ่ม submit	form

ชื่อ Event	ความหมาย	ทำงานร่วมกับแท็ก
onMouseover=" "	เกิดเมื่อออบเจกต์นั้นถูกเลื่อน mouse pointer ไปทับ	a,div
onMouseout=" "	เกิดเมื่อออบเจกต์นั้นถูกเลื่อน mouse pointer ที่ทับ อยู่ออกไป	a,div
onclick=" "	เกิดเมื่อออบเจกต์นั้นถูกคลิก	a, button, checkbox, radio, reset, submit
onload=" "	เกิดเมื่อโหลดเอกสารเสร็จ	body
onunload=" "	เกิดเมื่อยกเลิกการโหลด เช่น คลิกปุ่ม Stop	body

EventListener

คือ เหตุการณ์หรือการกระทำบางอย่างที่เกิดขึ้นกับอิลิ เมนต์แต่รูปแบบการเขียนจะเขียนในฝั่ ง javascript ทั้งหมด โครงสร้าง : element.addEventListener(event,callback)

JavaScript ES6 (For React)

Block Scope (let/constant)

การประกาศใช้งาน let แทน var เนื่องจาก var เป็นตัวแแปร ที่ถูกมอง global variable สามารถทำงานทะลุขอบเขต (block scope) ได้

- การใช้งาน const ในการประกาศตัวแปรที่เก็บค่าคงที่

Arrow Function

เป็นรูปแบบการเขียน Function ให้มีความกระชับมากยิ่งขึ้น แบบเดิม

function fullname(fname,lname){

return fname+lname

้ Arrow Function เป็นรูปแบบการเขียน Function ให้มีความ กระชับมากยิ่งขึ้น

แบบใหม่

fullname=(fname,Iname)=>fname+Iname

Object

```
const user {
    name:name,
    email:email,
    address:address
```

String

}

- MultiLine String สามารถทำงานกับข้อความยาวๆได้ โดยการขึ้นบรรทัดใหม่แล้วไม่มีข้อผิดพลาดเกินขึ้นโดย ใช้ `
- Interpolation สามารถแทรกตัวแปรลงในพื้นที่ String ได้โดยใช้\${ชื่อตัวแปร} ร่วมกับ `

Spread Operator

ใช้ในการกระจายสมาชิกใน Array ออกมาใช้งานโดย เติมเครื่องหมาย ... ด้านหน้าตัวแปร Array

Rest Parameter

ใช้ในการส่งค่า Parameter เข้าไปทำงานใน Function โดยไม่จำกัดจำนวนโดยใช้เครื่องหมาย ...

Destructuring (การสลายโครงสร้าง)

คือ การกำหนดค่าที่อยู่ภายใน Array หรือ Object ให้กับตัวแปรโดยใช้วิธีการจับคู่ตัวแปรกับค่าใน array หรือ Object เช่น

const colors = ["ขาว","แดง"]

const [a,b]=colors

Default Parameter

การกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับ Parameter ภายในฟังก์ชั่น

Array เบื้องต้น

- **Join ()** แปลง Array ให้กลายเป็น string และคั่นด้วย เครื่องหมาย , (comma) หรือ เครื่องหมายอื่นๆที่กำหนด ขึ้นมา
- concat () รวม Array และ return Array ก้อนใหม่ กลับมา โดยที่ไม่เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง Array เดิม (ส่ง Array หรือ Element เข้าไปได้)
- slice() คัดลอก Array แล้ว return Array ออกไปใช้ งาน

React

React คือ JavaScript Library ที่ใช้สำหรับสร้าง User Interface (UI) หรือหน้าจอของแอปพลิเคชั่น ถูกพัฒนาขึ้นโดย Facebook

Framework vs Library

Framework ข้อดี

- มีรูปแบบที่ชัดเจนเป็นแบบแผนเหมาะกับงานที่ทำเป็น ทีมต้องเขียนตามรูปแบบที่กำหนดไว้
- มีเครื่องมือทุกอย่างพร้อมให้เราใช้งานได้เลย

Framework ข้อเสีย

- ไม่มีความยืดหยุ่น
- ปรับปรุงแก้ไขการทำงานได้ยาก

Library

Library ข้อดี

- เลือกเครื่องมือหรือสิ่งที่ต้องการมาใช้งานในระบบของ เราได้เลย
- มีความยืดหยุ่นสูง

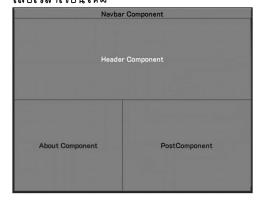
Library ข้อเสีย

- ต้องทำทุกอย่างด้วยตนเอง

แนวคิดของ React

React จะใช้นำมาสร้างหน้าเว็บ โดยที่สามารถแบ่งการ แสดงผลหน้าเว็บออกเป็นส่วนย่อยหลายๆส่วนได้ โดยที่ไม่ต้อง เขียนหน้าเว็บเก็บไว้ในไฟล์เดียว เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการ แล้ว ค่อยนำส่วนย่อยดังกล่าวมาประกอบกันในภายหลัง เราจะเรียก องค์ประกอบที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ นี้ว่า "Component"

ข้อดีของการสร้าง Component คือ สามารถที่จะ ออกแบบแล้วนำกลับมาใช้งานในภายหลังได้ โดยที่ไม่ต้อง เสียเวลาเขียนใหม่

สำหรับการสร้าง Component นั้นก็จะมีรูปแบบการ เขียนคล้ายๆกับ HTML เพียงแต่ว่า React จะใช้ส่วนที่เรียกว่า JSX ในการเขียนซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ HTML มาก โดยการ เขียน JSX นั้น คือการเขียนในไฟล์ JavaScript ไม่ใช่ ในไฟล์ HTML ซึ่งจะลงรายละเอียดในหัวข้อของ Component

Imperative Programming

เป็นรูปแบบการเขียนโปรแกรมแบบเดิมที่ใช้ใน Java Script ในการบอกว่าเว็บของเราต้องการอยากจะสร้างอะไร แล้วให้กระทำอะไร เช่น

const btnEl = document.createElement('button')

btnEl.innerHTML = 'Send Data'

document.body.appendChild(btn)

Declarative Programming

เป็นรูปแบบการเขียนโปรแกรมที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากทำให้โค้ดมีความกระชับอ่านแล้วเข้าใจง่าย มีความหมาย ที่ตรงตัว

<Button>Send Data</Button>

แนวคิดของ React

- Component คือ ส่วนประกอบต่างๆที่ถูกนำมาประกอบ รวมกันเป็นหน้า เว็บ (คล้ายๆ สร้าง tag ขึ้นมาใช้เอง เช่น <mon/> เป็นต้น)
- State คือ ข้อมูลที่อยู่ภายใน Component แต่ละตัว
- Props คือ ข้อมูลที่ถูกส่งจาก Component (แนวคิดมา จากการกำหนด Attribute หรือ Properties ใน HTML)

โครงสร้างโปรเจค

- node_modules เก็บโมดูลหรือไลบรารี่ที่ทำงานภายใน โปรเจคของเรา
- public เก็บไฟล์ public ต่างๆ เช่น รูปภาพ และ index.html เป็นต้น
- src สำหรับเก็บ Component หรือโครงสร้างของ แอพพลิเคชั่น
- package.json เก็บข้อมูลต่างๆรวมถึง pakcage ที่จะใช้ ทำงานภายในโปรเจค

/Public/Index.html

ไฟล์ที่ใช้สำหรับการแสดงผลข้อมูลบนเบราเซอร์ จะรัน ผ่านไฟล์ index.html สิ่งที่เราสนใจใน index.html ก็คือ คำสั่ง ส่วนที่อยู่ใน <body> ตรงส่วนของ <div id="root"></div> /Src/App.js

เป็นไฟล์หลักในการรันแอพพลิเคชั่นขึ้นมา โดยนำ ส่วนประกอบต่างๆมาประกอบกันแล้วนำไปแสดงผลในบราวเซอร์ /Src/index.js

เป็นไฟล์สำหรับเชื่อมการทำงานระหว่าง App.js และ Index.html

ReactDOM Render HTML

ReactDOM เป็นไลบราลี่เหมือนกับ React ทำหน้าที่ เฉพาะในการจัดการกับ DOM และใช้เฉพาะกับ React เท่านั้น

คำสั่ง ReactDOM.render() จะทำการสร้าง DOM (Virtual DOM) ที่มีลักษณะของ โครงสร้างต้นไม้ แล้วนำ โครงสร้างดังกล่าวใส่ลงไปยัง DOM จริงๆ (Real DOM) ซึ่งเป็น

วิธีการในการ Render JSX ออกมาแสดงผลทางหน้าจอ ยกตัวอย่าง เช่น

ReactDOM.render(Hello World, document.getElementById('root'));

Virtual DOM

การทำงานของ Virtual DOM

Virtual DOM มีลักษะคล้ายๆกับ DOM ใน HTML โดย Virtual DOM จะทำการคัดลอก DOM จริง (Real DOM) มาเก็บ ลง Memory ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่ Component ก็จะ อัพเดตเฉพาะ Component ที่เปลี่ยนแปลงเท่านั้น โดยไม่ จำเป็นต้องอัพเดต DOM ใหม่หมดทั้งหน้า ทำให้เกิดการทำงานได้ อย่างรวดเร็ว

***ถ้าใช้ (DOM แบบปกติจะ Refresh ทั้งหน้าเพื่ออัพเดตหน้า เว็บที่เปลี่ยนแปลงไป)

รูปแบบการสร้าง Component

สามารถสร้างได้ 2 รูปแบบ

- Class Component
- Functional Component

โดยทั้งคู่จะ Return HTML ออกมาและเขียน JSX ด้านในส่วน ของการ Return

Functional Component

สร้างแบบ Component ที่ง่ายที่สุด คือ เป็นรูปแบบ ฟังก์ชั่นโดยสร้างฟังก์ชันธรรมดาๆ และ Return HTML ออกมา โดย กำหนดให้ตัวอักษรตัวแรกของชื่อฟังก์ชั่นเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ เสมอเท่น

```
function HelloComponent() {
       return <h1>สวัสดี React </h1>;
```

ReactDOM.render(<HelloComponent />, document.getElementById('root'));

Class Component

สร้าง Class ที่ extends มาจาก React.Component และ Return HTML ออกมา แต่ถ้าสร้างเป็นแบบ Class จะมี ความสามารถในการใช้งานมากกว่าแบบ Functional class HelloComponent extends React.Component { render() { return <h1>สวัสดี React</h1>:

ReactDOM.render(<HelloComponent />, document.getElementById('root'));

External Component

การสร้าง Component ไว้เป็นไฟล์ด้านนอกที่มีนามสกุล .js จากนั้นก็นำเข้ามาทำงาน

ในหน้าเว็บ

function HelloComponent(){

return <h1>สวัสดี Component แบบ External</h1>

export default HelloComponent

React JSX

รูปแบบการเขียน JSX

- สามารถเขียนใน <div> / section / article / Fragment / <> ก็ได้ และต้องมีการกำหนด Tag เปิด -ปิด ทุกครั้ง
- การใส่ Class Style ที่เป็น Attribute ใน JSX จะมีการ กำหนด className แทน class เนื่องจากคำว่า class เป็น keyword

รูปแบบการเขียนแบบ div

รูปแบบการเขียนแบบ section / article

รูปแบบการเขียนแบบ React.Fragment

รูปแบบการเขียนแบบ Fragment แบบ <>

React Props

Props (Properties) คือ ตัวแปรที่สามารถส่งเข้าไปใน Componentsได้ ผ่านการกำหนด Attribute ส่งผลให้ Component แต่ละตัวสามารถรับค่าจากด้านนอกเข้าไปทำงาน ได้ <ชื่อคอมโพเนนชื่อพร็อพเพอร์ตี้ =ค่าที่กำหนดให้พร็อพเพอร์ตี้/>

Keus

Keys เป็นพร็อพเพอร์ตี้ที่อยู่ใน JSX โดย Keys จะมีค่า ไม่ซ้ำกัน กำหนดขึ้นเพื่อให้ React นำไปเช็คว่ามี Component ใดข้างที่เปลียนแปลงค่าไปในการ Render หน้าเว็บ

React PropsType (Validation)

เป็นการประกาศรูปแบบหรือชนิดของ Props ที่ส่งเข้าไป ทำงานใน Component เช่น กำหนดชนิดข้อมูลของ Props หรือ บังคับให้ต้องกำหนดค่า Props ทุกครั้งที่ มีการเรียกใช้งาน Component เป็นต้น

การใช้งาน

```
ชื่อคอมโพเนน.propsTypes = {
ชื่อพร็อพเพอร์ดี้ : รูปแบบของพร็อพเพอร์ดี้
เ
```

State

State คือ ตัวแปรที่ เก็บข้อมูลภายใน Component คล้ายๆกับ Props แต่การใช้งาน Props นั้น ข้อมูลจะไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงค่าได้ แต่ State สามารถทำได้

ฉะนั้น ถ้าต้องการให้ข้อมูลภายในแอพสามารถ เปลี่ยนแปลงค่าได้ในระหว่างรันแอพก็จะใช้ State ซึ่งรูปแบบเดิม จะเขียนภายใน

Stateless vs Stateful

- Stateless คือ State ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงค่า
- Stateful คือ State ที่มีการเปลี่ยนแปลงค่า

REACT HOOK

Hook เป็นฟีเจอร์ที่มีอยู่ใน React เวอร์ชั่น 16.8 เป็น ต้นไปใช้สำหรับจัดการเกี่ยวกับ State หรือฟีเจอร์ต่างๆที่อยู่ ภายใน React โดยที่ไม่ต้องเขียนใน Class Component แต่จะ ใน Functional Component แทน

การใช้งาน React Hook

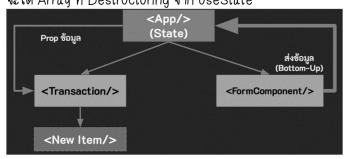
- 1. เขียนใน Functional Component
- 2. เขียนในส่วนของ Top-Level ของ Function (อย่าเขียนใน Condition , Loop , Nested Function นอกจากจะเขียน Custom Hook)

ตัวอย่าง React Hook

import {useState} from 'react' [ชื่อ State , ฟังก์ชันที่ใช้เปลี่ยนแปลงข้อมูลใน State] = useState(ค่าเริ่มต้นของ State)

ตัวอย่าง

```
const [name,setName] = useState ('kongruksiam')
const [age,setAge] = useState(30)
จะได้ Array ที่ Destructuring จาก useState
```


useEffect

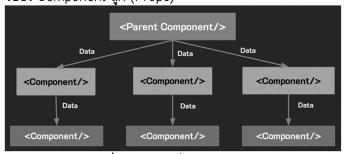
- ** Effect คือ ผลกระทบ
- ** useEffect คือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นภายใน Component ใช้เพื่อต้องการทราบว่าเกิดการอัพเดตหรือ เปลี่ยนแปลงอะไรขึ้นบ้างภายใน Component จนส่งผลให้ Component เกิดการ Render ใหม่

โดยสาเหตุหลักๆที่ Component Render ใหม่จะมา จากการเปลี่ยนแปลงค่าที่อยู่ภายใน Props และ State นั่นเอง

การใช้งาน useEffect จึงน้ำมาใช้งานเพื่อตรวจสอบ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายใน Application ของเราว่ามีข้อมูล ส่วนใดบ้างที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่าหนึ่งไปสู่อีกค่าหนึ่ง จนส่งผล ให้ Render Component ใหม่อีกครั้ง

Context API (Global State)

ในกรณีที่ต้องการอยากให้แอพของเรามีข้อมูลกลางและ อยากให้มีการแชร์ข้อมูลเกิดขึ้นใน Component จะทำอย่างไร เช่น ต้องการให้ทุกๆ Component สามารถเข้าถึงข้อมูลชุด เดียวกันได้ โดยที่ไม่ต้องใช้รูปแบบส่งข้อมูลจาก Component แม่ ไปยัง Component ลูก (Props)

Context API มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

- Provider (Parent) ดูแลและจัดการข้อมูลแล้วนำไปส่ง
- Consumer (Children) นำข้อมูลที่ได้จาก Provider ไป สร้างหรือแสดงผลใน Component

useReducer

**** เป็นการจัดการ State ในรูปแบบของ Redux โดยทั่วไป State สามารถอ่านค่าได้อย่างเดียว ถ้า ต้องการอยากจะเปลี่ยนแปลงค่า State จะใช้ useReducer โดย การกำหนดรูปแบบการกระทำที่เกิดขึ้นกับ State ของเราผ่าน ส่วนที่เรียกว่า Action

React Router

การพัฒนาแอพด้วย React ประกอบไปด้วยการ แสดงผลมากกว่า 1 หน้าจอ การที่จะทำให้ผู้ใช้งานไปยังส่วนการ แสดงผลต่างๆที่เกิดขึ้น จากการใช้งาน Component ในแอพ เรา จะใช้ส่วนที่เรียกว่า Route (การสร้างเส้นทาง) !!!

- 1.สร้าง Router/ Route เพื่อกำหนดเส้นทางการเข้าถึง Component ของการกำหนด Path
- 2.สร้าง Switch ในการเปลี่ยนเส้นทางการเข้าถึง Component 3.กำหนด Link เพื่อเชื่อมโยง Path กับ Component

AJAX

AJAX ย่อมาจากคำว่า Asynchronous JavaScript and XML ซึ่งหมายถึงการพัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นที่ประมวลผล ในเบื้องหลังเป็นเทคนิคในการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันเพื่อให้ สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ดีขึ้น ทำให้ความรู้สึกการใช้งาน โปรแกรมเหมือนกับเดสก์ท็อปแอปพลิเคชัน

ตัวอย่างโค้คการทำงาน AJAX ของโดยใช้ jQueru

```
$.ajax({
          type: 'GET',
          url: 'send-ajax-data.php',
          dataType: "JSON", // data type expected from server
          success: function (data) {
          console.log(data);
          },
          error: function(error) {
          console.log('Error: ' + error);
});
```

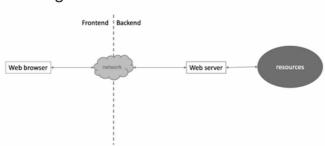
วิธีที่ 1 ใช้ XMLHttpRequest

```
var request = new XMLHttpRequest();
request.open('GET','https://tutorialzine.com/misc/files/my_url.html',
request.onload = function (e) {
  if (request.readyState === 4) {
     // Check if the get was successful
     if (request.status === 200) {
        console.log(request.responseText);
     } else {
        console.error(request.statusText);
};
// Catch errors:
request.onerror = function (e) {
  console.error(request.statusText);
request.send(null);
```

ንቼክ 2 ใช้ Fetch API

```
fetch('./api/some.json')
 .then(
  function(response) {
    if (response.status !== 200) {
     console.log('Looks like there was a problem. Status Code:' +
response.status);
     return;
    // Examine the text in the response
    response.json().then(function(data) {
     console.log(data);
    });
  }
 .catch(function(err) {
  console.log('Fetch Error :-S', err);
 });
```

Web in general

Early CGI

Early backend

Web server

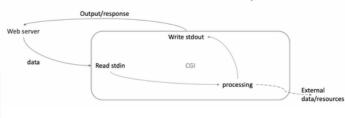

• Data transfer from web server to CGI via standard input

/www or /WWWRoot or

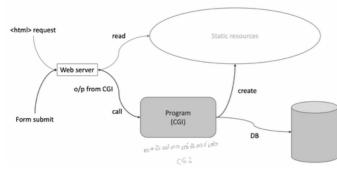
/public_html

• Data transfer from CGI to web server via standard output

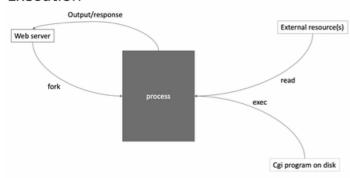

Lesson08 Backend: 1

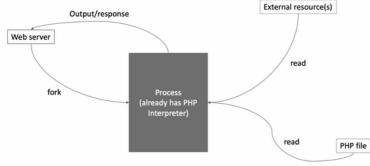
Early backend with data handling

Execution

Execution

PHP (ASP)

- · Easier data input handling
 - Automatic generate \$_GET or \$_POST
- · Easier coding
 - · Coding in html file
 - <?php ?>
- Integrates PHP interpreter into web server (option)
 - · Speed up execution

ASP

- Classic ASP
- Active Server Page
- · Developed by Microsoft
- Same concepts as PHP
- ASP command written within <% ... %>
- Based on VBScript syntax

Example: ASP code

<!DOCTYPE html> <html> <body>

ASP example: output HTML tag

<% response.write("<h1>Hello World!</h1>") %>

</body>

Example: what browser receive

<!DOCTYPE html> <html>

<body>

ASP example: output HTML tag

<h1>Hello World!</h1>

</body>

ASP.Net

- Release in 2002 as a successor to ASP ×
- · Normally used c# syntax
- · Uses .aspx as an extension
- Tutorial: https://www.w3schools.com/asp/webpages_intro.asp

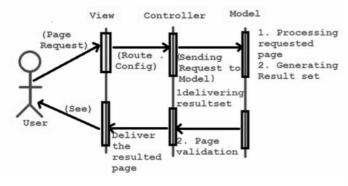
ASP/ASP.Net

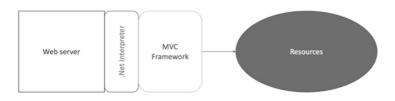
ASP.Net MVC → ASP.Net Core MVC (2016)

- MVC = Model View Controller
 - · Model represent data
 - View is UI
 - · Controller is the request handler

Life cycle of MVC

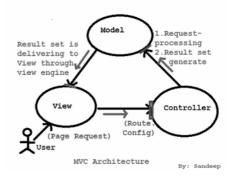
ASP.Net Core MVC

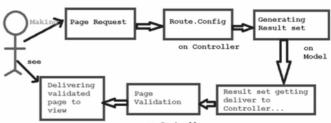
Example: Lesson08 Backend: 2

MVC Architecture

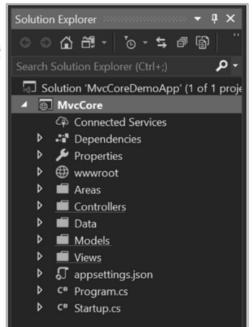
Live cycle of MVC

ASP.Net Core MVC Tutorial

- VDO Clip: ASP.Net Core Introduction: https://www.youtube.com/watch?v=1ck9LIBxO14
- ASP.Net Core Web Tutorial:
 - https://asp.mvc-tutorial.com/
 - https://www.tektutorialshub.com/asp-net-core-tutorial/

Project Structure

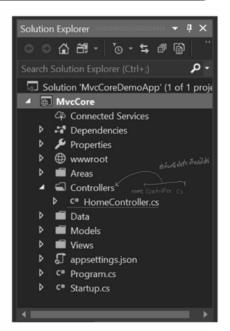

Controller

การกำหนดเส้นทางไปยังทรัพยากร

- Routing to resource
 - From picture there is 1 (virtual) directory in this web site
 - · Named: Home
 - http://host/home

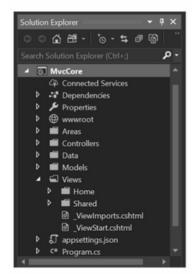
- ใน HomeController.cs มีวิธีการแสดงผลหน้า
 In HomeController.cs contain methods for rendering pages
 - · Each method correspond to 1 page

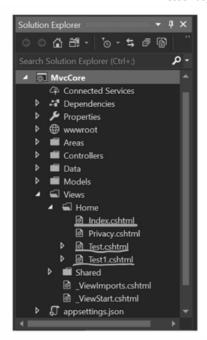

HomeController.cs

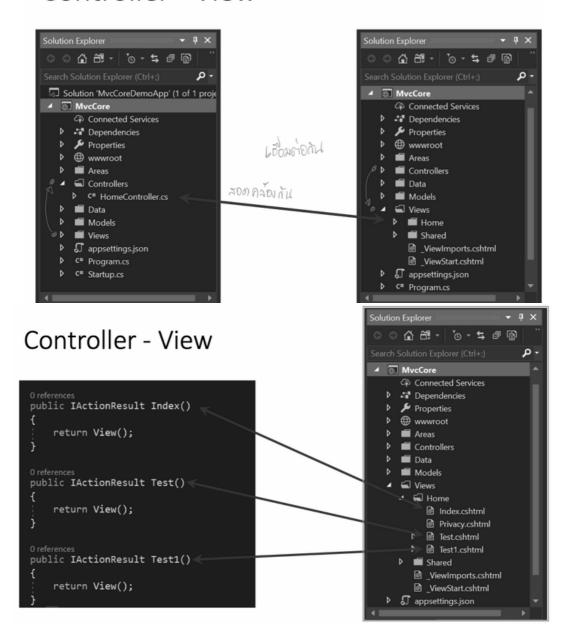

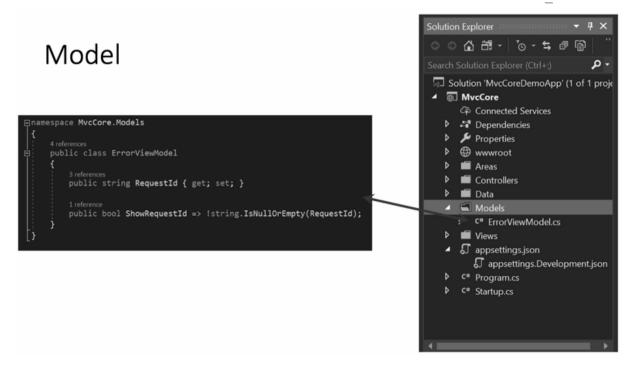
View

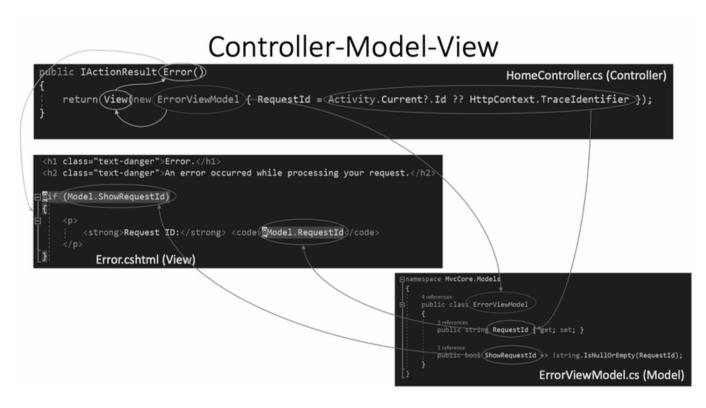

Controller - View

แบบ #1 - Controller ASP.Net Core MVC Handling Data

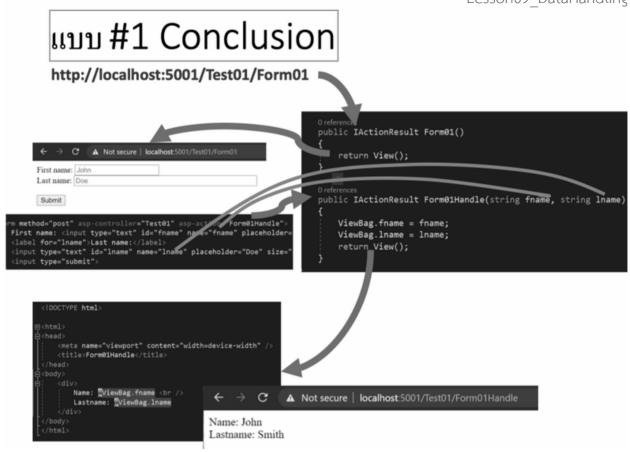
```
0 references
public IActionResult Form01()
{
    return View();
}

2
0 references
public IActionResult Form01Handle(string fname, string lname)
{
    ViewBag.fname = fname;
    ViewBag.lname = lname;
    return View();
}
```

แบบ #1 - View — Display Form

← →	C A Not secure localhost:5001/Test01/Form01	
First name:	John	
Last name:	Doe	
Curbonit		

ແນນ #1 – View – Submit

ແນນ #2 – Controller

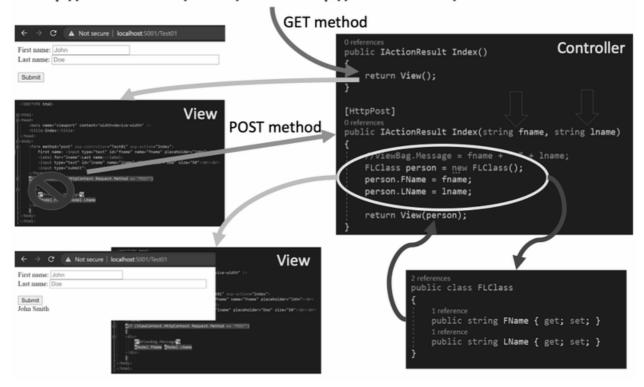
```
Oreferences
public IActionResult Index()
{
    return View();
}

[HttpPost]
Oreferences
public IActionResult Index(string fname, string lname)
{
    //ViewBag.Message = fname + " " + lname;
    FLClass person = new FLClass();
    person.FName = fname;
    person.LName = lname;
    return View(person);
}
```


ແນນ #2 – Conclusion

http://localhost:5001/Test01/Index or http://localhost:5001/Test01

GET Method data handling

```
Controller

http://localhost:5001/Test01/Index/?fname=Jack
or http://localhost:5001/Test01/ifname=Jack

O references
public IActionResult Index(string fname)

{
    ViewBag.Message = fname;
    return View();
}
```

View GET Method data handling

```
| Content | Cont
```

Controller return

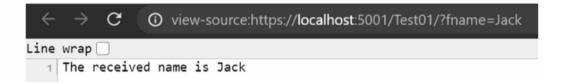
- View()
 - Web page -> html
 - · View file in Views folder will be used to render response
- Content()
 - Can be anything that MIME supports

Example:

```
[Produces("text/plain")]
0 references
public IActionResult Index(string fname)
{
    //ViewBag.Message = fname;
    string x = "The received name is " + fname;
    return Content(x, "text/plain", Encoding.UTF8);
}
```


The received name is Jack

Consume http

AJAX Lesson10_Ajax : 1

Asynchronous JavaScript and XML

เทคโนโลยีขึ้นอยู่กับ:

- A technology based on:
 - JavaScript
 - DOM
 - Server side script
- Concept: Client-Driven Communication, Server-Side Processing
 - แนวคิด: การสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วยไคลเอนต์ การประมวลผลฝั่งเซิร์ฟเวอร์

Ajax case Classical case Web Page JavaScript Event-Handler Web Page request Request JavaScript XMLHttpRequest Server Server response JavaScript + DOM Update/Redraw Web Page response (whole page is Web Page redraw) Section

Client-Side Communication

การสื่อสารฝั่งไคลเอ็นต์

- Achieved by
 - XMLHttpRequest Object
 - XMLHttpRequest Object Methods

Method	Description
abort()	Cancels the current request ยกเลิก คำ ขอ ปัจจุบัน
getAllResponseHeaders()	ส่ง คืน ส่วน หัว HTTP ทั้งหมด เป็น ตัว แปร ประเภท สตริง Returns all HTTP headers as a String type variable คืน ค่า ของ ส่วน หัว HTTP ที่ ระบุ ใน เมธอด Returns the value of the HTTP header specified in the method
getResponseHeader()	คืน ค่า ของ ส่วน หัว HTTP ที่ ระบุ ใน เมธอด Returns the value of the HTTP header specified in the method
open()	Specifies the different attributes necessary to make a connection to the server; allows you to make selections such as GET or POST (more on that later), whether to connect asynchronously, and which URL to connect to ระบุแอตทริบิวต์ต่างๆที่จำเป็นในการเชื่อมต่อแอดเดอร์เซิฟเวอร์; ให้คุณทำการเลือก เช่น GET ท่ POST (เพิ่มเติมในภายหลัง) ว่าจะเชื่อมต่อแบบอะซิงโครนัส หรือไม่ และ URL ใดเพื่อเชื่อมต่อ
setRequestHeader()	Adds a label/value pair to the header when sent
send()	Adds a label/value pair to the header when sent กับ เพิ่ม คู่ ป้าย กำกับ/ ค่า ให้ กับ ส่วน หัว เมื่อ ส่ง Sends the current request 🛪 ล่ง 🕫 ปุจจุบัน

Lesson10 Ajax : 2

XMLHttpRequest Object Properties

Property	Description
onreadystatechange	ใช้เป็นตัวจัดการเหตุการณ์สำหรับเหตุการณ์ ที่ ทริกเกอร์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง Used as an event handler for events that trigger upon state changes มีสถานะปัจจุบันของ วัตถุ(0:ไม่ได้ กำหนดค่าเริ่มต้น, 1:กำลังโหลด 2:กำลังโหลด, 3:โต้ตอบ,4: สมบูรณ์)
readyState	Contains the current state of the object (0: uninitialized, 1: loading, 2: loaded, 3: interactive, 4: complete)
responseText	Returns the response in string format ส่งกลับการตอบสนอง ในรูปแบบสตริง
responseXML	ส่งกลับการตอบสนองในรูปแบบ XML ที่เหมาะสม Returns the response in proper XML format
status	Returns the status of the request in numerical format (regular page errors are returned, such as the number 404, which refers to a not found error) ส่งกลับสถานะของคำขอในรูปแบบตัวเลข (ส่งคืนข้อผิดพลาดของหน้า ปกติ เช่น ตัวเลข 404 ซึ่งอ้างถึงข้อผิดพลาดที่ไม่พบ)
statusText	Returns the status of the request, but in string format (e.g., a 404 error would return the string Not Found)

ส่งกลับสถานะของคำขอแต่อยู่ในรูปแบบ สตริง (เช่น ข้อผิดพลาด 404 ข้อความจะส่งคืนสตริงไม่พบ)

Cross Browser Usage

- IE and non-IE

9518001 Du internet Explorer 1890 ?d

```
var xmlhttp = false;

try {
          xmlhttp = new ActiveXObject("Msxml2.XMLHTTP");
          alert ("You are using Microsoft Internet Explorer.");
} catch (e) {
          xmlhttp = false;
}

if (!xmlhttp && typeof XMLHttpRequest != 'undefined') {
          xmlhttp = new XMLHttpRequest();
          alert ("You are not using Microsoft Internet Explorer");
}
```

• Sending a request to Server

```
if (window.ActiveXObject) {
     xmlhttp = new ActiveXObject("Microsoft.XMLHTTP");
} else {
     xmlhttp = new XMLHttpRequest();
```

```
function makerequest(serverPage, objID) {
  var obj = document.getElementById(objID);
  xmlhttp.open("GET", serverPage);
  xmlhttp.onreadystatechange = function() {
    if (xmlhttp.readyState == 4 && xmlhttp.status == 200)
        {
        obj.innerHTML = xmlhttp.responseText;
    }
  }
  xmlhttp.send(null); 
}
```

.innerHTML มีประโยชน์สำหรับการส่งคืนหรือแทนที่เนื้อหาขององค์ประกอบ HTML The .innerHTML is useful for returning or replacing the content of HTML elements

.innerHTML ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ W3C D0M แต่รองรับเบราว์เซอร์หลักทั้งหมด

.innerHTML is not part of W3C DOM but it is supported by all major browser

```
<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0 Transitional//EN" : 3</pre>
"http://www.w3.org/TR/xhtml1/DTD/xhtml1-transitional.dtd">
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
  <head>
    <title>Sample 2 1</title>
    <meta http-equiv="Content-Type"</pre>
       content="text/html; charset=iso-8859-1" />
    <script type="text/javascript">
    <!--
        var xmlhttp = false;
        try {
             xmlhttp = new ActiveXObject("Msxml2.XMLHTTP");
             alert ("You are using MS IE.");
        } catch (e) {
             xmlhttp = false;
        }
        if (!xmlhttp && typeof XMLHttpRequest != 'undefined') {
             xmlhttp = new XMLHttpRequest();
             alert ("You are not using MS IE");
        }
function makerequest(serverPage, objID) {
      var obj = document.getElementById(objID);
      xmlhttp.open("GET", serverPage);
      xmlhttp.onreadystatechange = function() {
          if (xmlhttp.readyState == 4 && xmlhttp.status == 200)
                   obj.innerHTML = xmlhttp.responseText;
      xmlhttp.send(null);
       }
   //-->
   </script>
  </head>
 <body onload="makerequest ('content1.html','hw')">
      <div align="center">
        <h1>My Webpage</h1>
        <a href="content1.html" onclick=
                "makerequest('content1.html','hw');
                return false;"> Page 1</a> |
        <a href="content2.html" onclick=
                "makerequest('content2.html','hw');
                return false; ">Page 2</a> |
        <a href="content3.html" onclick=
                "makerequest('content3.html','hw');
                return false; ">Page 3</a> |
        <a href="content4.html" onclick=
                "makerequest('content4.html','hw');
               return false; ">Page 4</a>
        <div id="hw"></div>
      </div>
    </body>
  </html>
```


My Webpage

Page 1 | Page 2 | Page 3 | Page 4

Page 3

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididant ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim venim, quis nostrud exercitation ullamo laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptute velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia desenunt molit anim id est laborum. [5]

ASP. Net Core MVC & Ajax Example

Controller

```
Dreferences
public IActionResult Index()
{
    return View();
}

Oreferences
public IActionResult Message01()
{
    string msg = "Hello,This is a test Ajax message";
    return Content(msg, "text/html", Encoding.UTF8);
}

Oreferences
public IActionResult Message02()
{
    string msg = "ul>topic01topic02ti>topic03ti>topic04ti>topic05return Content(msg, "text/plain", Encoding.UTF8);
}
```

ASP.Net Core MVC & Ajax Example

```
<meta name="viewport" content="width=device-width" />
                                                                                                    View
<title>Ajax testing</title>
    var xmlhttp = new XMLHttpRequest();
    function MakeReq(serverpage, objID) {
        let obj = document.getElementById(objID);
        xmlhttp.open("GET", serverpage);
        xmlhttp.onreadystatechange = function () {
   if (xmlhttp.readyState == 4 && xmlhttp.status == 200) {
                obj.innerHTML = xmlhttp.responseText;
        xmlhttp.send(null);
</script>
    <h2>Part I</h2>
    <a href="" onclick="MakeReq('https://localhost:5001/Ajax/Message01', 'p01'); return false;">Hello</a>
    <div id="p01"></div>
    <h2>Part II</h2>
    <a href="" onclick="MakeReq('https://localhost:5001/Ajax/Message02', 'p02'); return false;">Test</a>
    <div id="p02"></div>
```